

RANKING WIERSZY CZESŁAWA MIŁOSZA WEDŁUG KLASY 3C

1. „*Który skrzywdziłeś*”

Mimo, że w pierwszym odczuciu wiersz „Który skrzywdziłeś” może nie wydawać się skierowanym do nas, to jednak powinniśmy zapamiętać płynące z niego przesłanie. Nie wiemy bowiem, w którym momencie to My staniemy się tyranem dla innych, swoją osobą budząc postrach i fałszywe uznanie. Gdy już się ockniemy, być może będzie za późno na naprawę zła, nasze czyny przejdą do historii, a dla świata byłoby lepiej, abyśmy nigdy się nie narodzili. (Antoni Gołoś)

2. „*Przepraszam*”

Wiersz Czesława Miłosza pt. „Przepraszam” to dla mnie nowe spojrzenie na kwestię wiary człowieka. Skłania on do refleksji na temat ogólnie przyjętych zasad i dogmatów Kościoła. Po przeczytaniu tego wiersza zadałam sobie pytanie: „Ilu z nas jest świadomymi wyznawcami wiary, a ile ślepo podąża za wyznaczonymi dawno zasadami?” Moim zdaniem, utwór ten jest szczególnie wart uwagi dla młodych, dojrzewających osób, które szukają miejsca, gdzie „będzie mi wygodnie, ani za świątobliwie, ani zanadto świecko”. (Natalia Klepacka)

3. „*Piosenka o końcu świata*”

Potwierdzeniem talentu poetyckiego Miłosza jest wiersz „Piosenka o końcu świata”. Choć tytuł z góry narzuca nam trafne wyobrażenie o charakterze utworu, jego treść nas zaskakuje. Nie tyle jest to zaskoczenie wywołane kompozycją, co pięknym impresjonistycznym opisem scen rodzajowych, a przede wszystkim myślą zawartą w słowach. „Piosenkę o końcu świata” można interpretować na różne sposoby i każdy z nich prawdopodobnie zajmie czytelnikowi dłuższą chwilę, aby ten mógł w pełni doświadczyć mądrości płynącej z wiersza. Najciekawsze jednak zdają się dwie myśli: starsi ludzie mimo ogromnej mądrości i zrozumienia istoty życia są często ignorowani, przewiązują pomidory zamiast pełnić w społeczeństwie zasłużoną funkcję proroka. Druga myśl natomiast dotyczy końca świata, który mógł się już zacząć i nie towarzyszą mu dramatyczne wydarzenia znane z Apokalipsy według Św. Jana, lecz zwykła, kolorowa, harmonijna rzeczywistość obłudnie zakrywająca rozkład ludzkości. (Kacper Maliborski)

4. „*Piosenka o porcelanie*”

Utwór ten bardzo mną wstrząsnął. Po pierwszym przeczytaniu nie dostrzegłam ukrytego przekazu wiersza, lecz po chwili uświadomiłam sobie, że jest to nie tylko przedstawienie zniszczeń, do jakich doprowadza wojna, ale utwór o kruchości życia. Wyjątkowość najwybitniejszych ludzkich dokonań została skonfrontowana z tymi najokrutniejszymi... (Gabriela Strzyżewska)

5. „No tak, trzeba umierać”

Wiersz Czesława Miłosza pt. „No tak, pora umierać” ma charakter nostalgiczny, przepełniony smutkiem, ale także zrozumieniem i podejściem do świata oraz życiem po śmierci, które wynika z naszego życia doczesnego. Autor zwraca słusznie uwagę, że większość z nas (ludzi) nie zdaje sobie sprawy (bądź nie chce tego czynić) z tego, co czeka nas po śmierci oraz pisze otwarcie o także swojej nieświadomości co do własnego życia doczesnego i przepełniających je grzechów. Wiersz sam w sobie daje do myślenia i nasuwa nam pewne refleksje, które mogą nas cieszyć bądź smucić.
(Ania Najda)

6. „Tak mało”

Wiersz pod tytułem „Tak mało” Czesława Miłosza ma dla mnie szczególne znaczenie. Jest to utwór refleksyjny, poruszający tematykę ludzkiego życia. Podmiot liryczny uważa, że życie jest za krótkie - nie zdążył zrealizować wszystkich zamierzonych celów, spełnić wszystkich swoich marzeń, wyznać uczuć osobie, którą kochał. Uważam, że każdy człowiek powinien w pewnym momencie życia przeprowadzić takie podsumowanie życia, ocenić, czego nam w tym życiu zabrakło i cieszyć się, korzystać z każdej chwili. Życie jest ulotne i chyba właśnie to chciał nam przekazać Czesław Miłosz w tym wierszu. (Filip Mohamad)

7. „Zaklęcie”

Wiersz Czesława Miłosza pt. „Zaklęcie” jest hymnem na cześć rozumu. Poeta w ciekawy sposób, za pomocą metafor i personifikacji, wychwala największą siłę, jaką posiada człowiek. Utwór zapadł mi w pamięć szczególnie dzięki trafnym nawiązaniom do historii przedwojennych Niemiec czy antycznej Grecji. (Jakub Augustyniak)

8. „Walc”

Wiersz ten bardzo mnie poruszył. Bal to cisza przed burzą i żaden z jego uczestników nie jest w stanie przewidzieć tego, co się wydarzy... Prawdopodobnie jest on krytyką intelektualistów i ich beztroski względem zbliżających się strasznych czasów. Określa poetę jako osobę, która nie może dopuścić do poddania się systemowi totalitarnemu ani zgięciu w wojnie, aby móc dać świadectwo wszystkiemu, co się wydarzyło. Dla mnie bal to przysłowiowa cisza przed burzą i nikt nigdy nie może być pewien, co przyniesie przyszłość... (Weronika Zych)

9. „Ars poetica?”

Wiersz ten bardzo mi się spodobał. Jest to rozprawa poety z jego własną twórczością. Pozwala ludziom spojrzeć na poezję i jej rolę w społeczeństwie z perspektywy samego twórcy, co dla prostego człowieka może być niezwykle ciekawe i intrygujące.
(Julia Stańczuk)

10. Campo di Fiori

Ten wiersz przedstawia ludzką obojętność na tragedię innych. Opisane jest to poprzez kontrastowe zestawienie „samotności ginących” oraz „tłumów wesołych”. Miłosz idealnie ukazał smutną prawdę na temat naszego społeczeństwa, która skłania do refleksji dotyczącej naszego stosunku do drugiego człowieka i jego cierpienia.

A o to właśnie chodzi w wierszach – aby wzbudzały refleksję i chęć zastanowienia się nad naszymi postępkami. (Maja Korzeniewska)

Opracowanie: Weronika Zych